ламких, немов полин, дорослих, ніби дощ,

ти просто вибирав у припису нічному,

щоб, кришталевий крик зібгавши на солому,

означити хрустке як істина: здалось.

означив… а вода тулилась до води

і гудила не тих, кого шукали тричі.

на білому лиці ховалося обличчя –

подалі від біди, подалі від біди